

gamle Havneforordning af 18. April 1744 § 14, sidste Stykke, og den maa nødvendigvis være gældende, saa længe der skal være Tale om en samlet Administration af hele Havnen. Denne Regel betyder ingenlunde Vilkaarlighed, da det selvfølgelig til enhver Tid alene bør være Hensynet til Skibenes bedst mulige Placering, der bør være afgørende, efter at alle Omstændigheder, deriblandt ogsaa Certepartiets og Konossementers Bestemmelser, ere tagne i Betragtning. Hvis nu et privat Bolværk eksproprieres, vil Reglerne om Anlæg ved det være ganske de samme efter som før Ekspropriationen, idet Havneforvaltningen selvfølgelig ogsaa efter Ekspropriationen vil have at tage tilbørligt Hensyn til de private Pladsejeres Tarv, ved hvilke Bolværkerne ere beliggende, og skulde der til Trods herfor næres en for øvrigt fuldkommen ubegrundet Frygt for Vilkaarlighed og Mangel paa Hensyntagen, er denne Frygt i hvert Fald af den Grund uhjemlet, at Havneforvaltningen vel formelt er beføjet til at lade et hvilket som helst Skib tage Anlæg ved et hvilket som helst Bolværk, men derimod, for saa vidt Pladsen, ved hvilken Bolværket ligger, er i privat Eje, ikke paa nogen Maade kan fremtvinge, at der finder Forbindelse Sted mellem Skibet og Land til Losning eller Ladning eller til Ombord- og Ilandstigning af Mandskab eller Passagerer over den private Plads. I Sammenhæng hermed skal det fremhæves, at Ejerne af de private Pladser ere ganske frit stillede med Hensyn til Opstilling og Indretning af moderne Losse- og Ladeapparater paa deres Grunde, og det vil af det foranførte ses, at eventuelle Ekspropriationer af Bolværkerne ikke ville gøre nogen Forandring i deres Benyttelse henholdsvis af Bolværkerne og de bagved liggende Pladser eller i de rent private Motiver, som kunne føre dem til at anbringe Kapital i Losse- og Ladeapparater paa Pladserne.

Medens de private Bolværkers eventuelle Ekspropriation saaledes ikke paa nogen Maade eller i nogen Retning vil medføre Indskrænkninger i den Ejernes af de tilstødende Pladser tilkommende Raadighed over disse, vil den derimod — som allerede i Bemærkningerne til Lovforslaget fremhævet — betyde en meget væsentlig Forbedring i Vilkaarene for de Skibe, der søge Havnen, og som af en eller anden Grund ere nødte til at tage Anlæg ved de Bolværker, der nu ere i privat Eje. Medens nemlig enhver privat Bolværksejer, som det navnlig vil fremgaa af Forordningen af 12. Februar 1834, er berettiget til at opkræve en særlig Afgift for Anlæg ved hans Bolværk, vil Følgen af, at Bolværkerne blive Havnevæsenets Ejendom, være den, at Skibene under alle Omstændigheder kun komme til at betale Bolværkspenge til dette som eneste Bolværksejer. Ekspropriationen vil derhos medføre en anden Fordel, som de private Pladsejere, der jo have søgt at rejse en vis Modstand imod Regeringens Lovforslag, neppe have taget tilstrækkeligt Hensyn til. De fleste af de private Bolværksstrækninger, navnlig paa Christianshavnsiden, ere nemlig for Tiden langt fra udnyttede til Skibsanlæg i det Omfang, som det sikkert ogsaa for deres nuværende Ejere kunde være ønskeligt; paa dette Forhold, der er en Følge blandt andet af, at det er forbundet med særskilt Bekostning at tage Anlæg ved dem, saaledes at intet Skib frivilligt indlader sig derpaa, er Havneforvaltningen naturligvis ikke for Tiden i Stand til at raade Bod, da man ikke vilde kunne forsvare at tvinge Skibene til Anlæg ved Bolværker, hvor Anlægget er forbundet med yderligere Afgifter; anderledes vil det derimod stille sig, naar Bolværkerne eventuelt overgaa i Havnevæsenets Eje; man vil da ikke længer være hindret i, i Forstaaelse med Ejerne af de paagældende Pladser, i større Omfang til alle Parter Fordel at henvise Skibene til at tage Anlæg ved saadanne Pladser, hvad der sikkert forretningsmæssigt vil være disse til Gavn. Det er formentlig ogsaa undgaaet de vedkommendes Opmærksomhed, at i det Øjeblik, Havnevæsenet eventuelt overtager et Bolværk, vil det ikke blot blive dets Pligt at vedligeholde det, men ogsaa kunne være dets Fordel at tilvejebringe større Dybder ved og ind til det, en Opgave, hvis Løsning, saa længe Bolværkerne ere i privat Eje, maa falde Ejerne selv til Byrde.

Idet Ministeriet saaledes for samtlige private Bolværkers Vedkommende maa besvare det ærede Udvalgs andet Spørgsmaal bestemt benægtende, undlader man dog ikke paa ny at fremhæve, hvad der allerede er sagt i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det ingenlunde er Hensigten, hvis Lovforslaget skulde blive